

ΑΘΗΝΑΪΣ

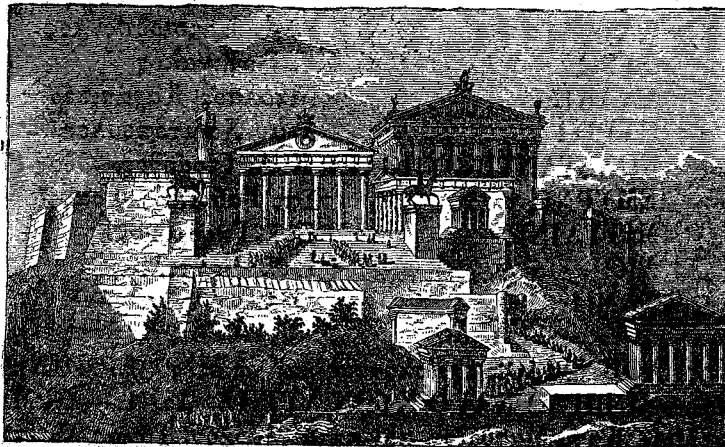
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

1878

ΑΘΗΝΗΣΙ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ

(ΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΡΙΘ. 29).

1878

Είδοποιήσεις

Παρακαλούνται οι κκ. συνδρομηταί της ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ και των ξένων Περιοδικών ν' αποστείλωσι εγκαίρως τὰς συνδρομάς των, όπως μη επέλθῃ διακοπή τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις και τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ, γαλλικοῦ.

Ἐν τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς συνδρομηταῖς τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ χρωματισμένη εἰκὼν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΪΣ Ἐφημερίς μετὰ εἰκονογραφειῶν, ἔτος Δ'. Ἐκδιδόμενη δις τοῦ μηνὸς Ἐτησίᾳ συνδρομῇ, διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν Φρ. 3. διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. 3:50
 » Τόμος Α' διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν » 2, » » » 2:50
 » » Β' και Γ' ἕκαστος » 3, » » » 3:50

Οἱ τρεῖς πρώτοι τόμοι ἐμπεριέχουσι εἰκόνας και περιλήψεις βιογραφιῶν διακεκριμένων ἀνδρῶν, ἤτοι στρατιωτικῶν, διπλωματῶν, αὐτοκρατόρων και ἐπισήμων προσώπων διαφόρων ἐθνῶν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΞΕΝΑ

Lectures Illustrées pour les Enfants. Ἐκδιδόμενον ἐν Ἑλβετίᾳ εἰς φυλ. 16 σελ. κατὰ μῆνα, μετὰ 4 ἢ 5 εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἑτησίᾳ Δρ. 2:50

L' Ami de la Maison. Ἐκδιδόμενον ἐν Παρίσι εἰς μέγα 2ον μετὰ μεγίστων ὠραίων εἰκόνων. Τιμὴ ἑτησίᾳ συνδρομῆς Φρ. 3:—

1) Children's Friend. 2) Children's Prize. 3) Child's Companion. 4) Infant's Magazine. Ἐκδιδόμενα ἐν Λονδίῳ εἰς φυλλάδια 16 σελίδων κατὰ μῆνα και κοσμούμενα δι' ὠραιότατων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἑτησίᾳ ἕκαστου Δρ. 2:50.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Ἀνταποκριτῆς ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ	Γ. Α. Κατσιρόπουλος
»	Α. Γ. Σιγαλός
»	Νικόλαος Καραπιπέρης
»	Δημ. Χαριτόπουλος
»	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, Κ. Α. Γεράρδος. Ὅδος Γιοργαντζιλάρ ἀρ. 400
»	Σπ. Γαβρίλης. Γραφεῖον «Νέας Σμύρνης»
»	Σμύρνη
»	Ἐεν. Γχορτζιώτης
»	ΜΙΤΥΛΙΝΗ
»	ΧΙΩ
»	Ι. Σ. Παντελίδης
»	ΣΑΜΩ
	Θεμισ. Ἀνδρόνικος.

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ εὐρίσκονται και τὰ ἐξῆς: ΕΡΜΗΝΕΙΑ τῶν Εὐαγγελίων Α' και Β' τόμος Δρ. 8.—Η ΒΙΒΛΩ ΚΑΙ Ο ΚΥΩΝ ΑΥΤΗΣ. Δρ. 1.—ΕΡΜΗΝΕΙΑ Κριτικὴ και Πρακτικὴ τῶν Εὐαγγελίων Κατὰ Ματθαῖον και κατὰ Μάρκον. Τόμος Α'. (κείμενον πρωτότυπον) Δρ. 5.—Διάφορα Γαλλικά και Ἀγγλικά συγγράμματα κ.

ΣΗΜ. Τὸ γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ εὐρίσκεται ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού ἀριθ. 261.

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Παρακαλούνται οἱ κκ. συνδρομηταί τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ και τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποστείλωσιν εγκαίρως τὰς συνδρομάς των, όπως μη επέλθῃ διακοπή τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις και τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ, γαλλικοῦ, τουρκικοῦ κ.

Ἐν τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς συνδρομηταῖς τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ χρωματισμένη εἰκὼν τῆς ὠραίας Βερετίας.

Ἐκδομένη δις τοῦ μηνὸς
 αἰσὶν καὶ τυχῆς τὸ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ.

Οὐδεὶς δύναται εἶπαι δὲν θὰ συμπεριθῶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ πικρᾶς δοκιμασίας ὡς ἄλλοι. Ἡ ἀτυχία κατέρριψε τὰς ἐλπίδας τῶν εὐδαιμόνων πολλὰκις τοῦτο εἰπόντων. Καὶ αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς και αἱ βασίλισσαι, μετ' ὅλην τὴν ἀσφάλειαν τῶν θρόνων και βασιλικῶν τίτλων των, δὲν δύνανται νὰ ἀναδεχθῶσι τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην. Ἡ Μαρία Ἀντωνιέττα ὅπου ἐνυμφεθῆ τὸν βασιλέα Λουδοβίκον, διεκρίνετο διὰ τὸ κάλλος και τὰ λοιπὰ προσόντα. Ἦτον ὁ ἀστὴρ τῆς μεγαλοπρεποῦς αὐλῆς ἢς πρόστατο. Καὶ ὅμως μετ' ὀλίγα ἔτη βλέπομεν αὐτὴν ἐνώπιον δικαστηρίου, ἐνδεδυμένην εὐτελῆς και ἄκομψον ἔνδυμα. Τὸ πρόσωπόν τῆς εἶναι ὡχρὸν και ἰσχνὸν ἐκ τῶν φροντίδων και τῆς θλίψεως. Ἐν ὀλίγαις ὥραις ἀπέθανεν ὡς οἱ κακοῦργοι και ἐτάφη ἐν φερέτρῳ ἀξίας ἐπτὰ φράγκων.

Πολλὴ ὑπῆρχεν ἡ σημασία ἐν ταῖς ἐκφράσεσι τῆς μητρὸς τοῦ Ναπολέοντος, ἥτις μετὰ προσοχῆς ἐφύλατ-

τε τὴν πρόσδόν τῆς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀπαντῶσης εἰς τὴν ἐρώτησιν:

«Διατί σὺ ἡ μήτηρ τοῦ μεγάλου αὐτοκράτορος, καταγίνεσαι τοσοῦτον νὰ συνάγῃς χρήματα.»

Αὕτη ἀπήντησε: «Τίς οἶδε μήπως ἡμέραν τινα ἀναγκασθῶ νὰ δώσω ἄρτον εἰς πάντας τοὺς βασιλεῖς τούτους.» Ἐξῆσεν ἰνὰ ἴδῃ τοὺς θρόνους τῶν τέκνων αὐτῆς ἀνατραπέοντας.

Ἡ ἀνεξαρτησία εἶναι ἀναπόφευκτον ἀπόκτημα εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ χαρακτῆρος, και πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἰδίου μέρους παρ' ἕκαστου ἐν τῇ κοινωσίᾳ. Καλλιέργησθε λοιπὸν ἐφ' ὅσον δύνασθε τὸ ἔξοχον τοῦτο προσόν. Μὴ εἰσθε ἐπομένως ὑπερήφανοι, και λίαν πεποιθότες εἰς ἑαυτοὺς. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀπόρροια καταλλήλως ἀνεπτυγμένης ἀνεξαρτησίας. Σκέπτεσθε καθ' ἑαυτοὺς, ἐξαρτηθῆτε ἐκ τῆς ἰδίας προσωπικῆς ἐνεργείας. Ἀκούσατε δὲ τὴν ἐπομένην συμβουλίην τὴν ὁποίαν ὁ Ἑρρίκος Λώρενς, ὅταν ἦτο δέσμιος ἐν τῷ Πύργῳ τοῦ Λονδίνου κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐπαναστάσεως, ἔγραψεν εἰς τὰς θυγατέρας του, τὰς ὁποίας πολυδαπάνως ἀνέθρεψεν:

«Εἶναι καθήκον ἐμὸν νὰ σᾶς συμβουλευσω νὰ παρασκευασθῆτε εἰς τὰς δοκιμασίας τοῦ κερδαίνειν τὸν ἡμερησίον ἄρτόν σας διὰ τῆς ἡμερησίας ἐργασίας σας. Μὴ φοβηθῆτε τὴν ἐργασίαν και ταύτην ἀντιμετωπήσατε ἐὰν ἀνάγκη, διὰ πνεύματος ἀρμύζοντος εἰς γυναῖκα ἐντίμου και εὐσεβοῦς καρδίας».

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Τῇ ἀγαπητῇ μοι βαπτιστικῇ καὶ ἀειφίλῃ Καλλιόπῃ Α. Χ.

Εἴθισται ἐπὶ τῇ ἐορτῇ προσφέρειν ἀνθοδέσμην πρὸς τέρψιν τῆς τε ὁράσεως και ὁσφρήσεως, και πρὸς ἐκφρασιν ἀγάπης τε και ὑπολήψεως. Κἀγὼ δὲ, ἀντὶ τοιαύτης ἐκ φυτῶν ἀνθοδέσμης προσφέρω ἐπὶ τῇ Σῇ

εορτή ἀνοδοδεσμῶν ἐξ ἀνάγκης πρὸς ψυχαγωγίαν καὶ διαμόρφωσιν ἠθῶν καὶ ἀγωγῆς.

Εἰσέρχεται ἄρα, προσφιλέ μου κόρη, εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκμάθησος καὶ ἀναγνώσεως βιβλίων πρὸς ἀπόκτησιν γνῶσεων καὶ ἰδεῶν, καὶ πρὸς διαμόρφωσιν ἠθικὴν καὶ πᾶσαν ἀγωγὴν χρήσιμον πρὸς ἀποκατάστασιν νεανίδος.

Μέγα κύρος καὶ συμαντικὴν δυνάμιν ἔχει ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἠθικῶν διαθέσεων ἢ ἀνάγκωσις βιβλίων καταλλήλων. Ἡ νεῆνις πρὸ πάντων ὀφείλει ἐξ ἀρχῆς μεγάλως προτιμᾶν τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίων εὐσεβείας καὶ ἠθικῆς. Οὐδέποτε οὔτε ψαῦσαι βιβλίον μυθιστορήματος· διότι πᾶν μυθιστόρημα ὅσον δῆποτε καὶ ἂν θεωρηθῆ διδάσκων ἠθικὴν ὑπεισάγει καὶ διδάσκει καὶ τι ἀντίθετον τῇ ἠθικῇ, ὅπερ δηλητηριάζει ἀνεπαισθήτως καὶ λαθρονότως τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν τῆς νεανίδος· διέστρεψε καὶ κατέστρεψε τὰς ψυχὰς πολλῶν ἀθῶν δημιουργημάτων, προωρισμένων ἄλλως πρὸς ὀφέλειαν τῆς κοινωνίας.

Ἡ ἀνάγνωσις τῶν μυθιστορημάτων ἐλαττοῖ καὶ ἀδυνατεῖ τὴν πίστιν, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν πρὸς τὰ καλὰ ἔρωτα. Ἡ φαντασία καὶ ὁ νοῦς πλανᾶται καὶ παρασύρεται ὑπὸ διεφθαρμένα ἀξιώματα, ὀλεθρίας ἀρχάς, καὶ ἐγκληματικὰς περιγραφάς. Στεροῦμαι τοῦ προσήκοντος χρόνου ὅπως ἀπαριθμήσω, καλὴ μου κόρη, τὰς συμφορὰς καὶ τὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν αἱ ἀναγινώσκουσαι νεανίδες μυθιστορήματα· λέγω μόνον ὅτι νεοί ἐπίβουλοι καὶ ἀσυνειδήτοι κατάρθρωσαν διαστρέψαι τὰς ἀρετὰς νεανίδων, ἀφ' οὗ παρέσχον αὐταῖς πρὸς ἀνάγνωσιν μυθιστόρημα.

Ἰδίως ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ ἀνάγνωσις μυθιστορημάτων εἰς ἐκείνας, αἵτινες ἔχουσι καρδίαν εὐαίσθητον καὶ φαντασίαν ζωντανήν. Εἰς ταύτας τοιαύτη ἀνάγνωσις καθίστασι τὸν βίον συνέχειαν ταλαιπωριῶν, μελαγχολιῶν, ἰδιοτροπιῶν, καὶ ἀργὰ ἐπιγιγνεται μεταμέλεια.

Ἐν γένει αἱ νεανίδες κατ' ἀρχὰς θέλονται διὰ τῆς ἀναγνώσεως μυθιστορημάτων· ἀλλὰ ζωνταὶ περιγραφῆι, ὡς γεγονότα, πλῆττουσι τὴν φαντασίαν καὶ σκηναί, αἵτινες οὐδέποτε ὑπῆρξαν πραγματικαί, παρὰ μόνον ἐντὸς τοῦ γονίμου ἐγκεφάλου μυθιστοριογράφου, ἀπασχολοῦσι τὴν διάνοιαν τῆς νεανίδος, ἐπισκοτίζουσι τὴν κρίσιν, καὶ ἀνατρέπουσιν ἐνίοτε τὰς ἱερωτέρας ἀρετὰς. Θέλγει τὴν καρδίαν τῆς ἰδανικὴ τῆς ἀφοσίωσις, εὐεσθησία, γενναϊότης, ἅπερ μόνον ἐν τοῖς μυθιστορήμασι εὐρίσκονται.

Ἡ νεῆνις ἥτις ἀναγινώσκει μυθιστορήματα καθίσταται δυστυχὴς, θεωρεῖ ἡ τάλαινα, τὴν ἑαυτῆς ζωὴν ὑπὸ μίαν μόνην ὄψιν, καὶ ἀνεπαισθήτως κορέννυται καὶ δυσαρτεῖται ἐκ τῆς ἰδίας καταστάσεως. Ζητεῖ ἐκτὸς τῆς οἰκίας ἐκτὸς τῶν γονέων καὶ συγγενῶν καὶ τῶν ἀληθῶν φίλων ἵνα τύχη πᾶν ὅ,τι ὀνειρεύεται· ἐντεῦθεν προέρχονται ἀπάται καὶ πολλὰί πλάναι ἀξιολύπητοι. Ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐξησθημένη ἐκ τῶν τοιούτων παραστάσεων, ἀδυνατεῖ ἀνθῆσαι εἰς εὐγενὲς καὶ γενναῖον τι ἔργον. Ὁ νοῦς διστραμμένος καὶ ἐξηχρησμένος ὢν ἐκ

τῶν σοφισμάτων, οὐδὲως διακρίνει τί διαφέρει ἡ ἀρετὴ ἐκ τῆς κακίας. Ἀνίσχυρος πρὸς ἐκπλήρωσιν σπουδαίων καθηκόντων, ἀναίσθητος πρὸς τὰς καθαρὰς διαθέσεις τῆς ψυχῆς, ἡ νεῆ κόρη, φθειρομένη ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν κακῶν βιβλίων μαραινεται ἐκ τῆς πικρίας καὶ λύπης. Ἡ τοιαύτη οὐδένα προώριστα ἵνα καταστήσῃ εὐτυχὴ· καὶ ἴσως, φεῦ, θέλει πλανηθῆ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς κακίας.

Ἀπόφυγε λοιπὸν, τέκνον μου, τὴν ἀνάγνωσιν παντὸς μυθιστορήματος. Μὴ ποτε αἱ χεῖρές σου ψαύσωσι βιβλίον διαστρέφον τὰ καλὰ ἦθη· οὔτε εἰς τὰς ἀδελφάς, οὔτε εἰς τοὺς ἀδελφούς σου μὴ ποτε ἐπιτρέψῃς τοιαύτας ἀναγνώσεις· ἡ ἀμέλειά σου πρὸς ταῦτα ἐνδέχεται ἐπενεγκεῖν δυστυχίας, διὰ τὰς ὁποίας εὐθύνεσαι ὡς ἀνωτέρα δοῦναι λόγον ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου κριτοῦ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

Ἐὰν καὶ ἡ ἀμφίπολός σου τύχη γνωρίζει ἀνάγνωσιν, οὐδέποτε μὴ ἐπιτρέψῃς αὐτῇ τὴν ἀνάγνωσιν μυθιστορήματος, διότι ταύτης ἡ κρίσις εἶνε ἐτι ὀλίγον μορφωμένη, οὔτε ἔχει ἀληθεῖς φίλους ἵνα τὴν καθοδηγήσωσιν εἰς τὸ καλόν, οὔτε ἀνατροφῆν δι' ἧς δύναται καταπολεμῆσαι τὰς παρεκτροπὰς. Ἡ ζηλοτυπία, ὁ φθόνος, ἡ ὀκνηρία, ἡ ἀπαρέσκεια εἰς τὴν κατάστασιν τῆς, ὁ πόθος εἰς τὰς ἡδονὰς, καὶ πολλὰ ἄλλα κακὰ δύνανται νὰ ἀναπτυχῶσιν ἐκ τῶν τοιούτων ἀναγνώσεων.

Ἀναγίνωσκε λοιπὸν, προσφιλέ μου τέκνον, βιβλίαι ἠθικῆς διδασκαλίας, τὰ ὁποία ἐγκρίνωσιν οἱ γονεῖς, οἱ εἰλικρινεῖς συγγενεῖς, καὶ οἱ ἀληθεῖς φίλοι, ἐὰν τύχωσι τοιοῦτοι.

Ἡ τάξις εἰς τὰς μελέτας καὶ ἀναγνώσεις, ἡ διατήρησις καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ καθηκόντων, ἡ μετριοπροσύνη, ἡ ὑπακοὴ καὶ τὸ μέγα σέβας εἰς τοὺς γονεῖς, ἡ φροντίς ὅπως διατηρηθῶσι πάντοτε πρόθυμος εἰς τὰ ἔργα σου, προσήνης εἰς τοὺς οἰκίους καὶ φίλους, χαρίεσσα καὶ φαιδμιος πρὸς πάντας, θέλει πάντα ταῦτα καταστήσωσι σεαυτὴν εὐδαίμονα, καὶ χρήσιμον ἐπιφελῶς τοῖς γονεῦσι, τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ τῇ κοινωνίᾳ. Θέλεις κατασταθῆ τὸ παράδειγμα καὶ ὁ ὑπογραμμὸς τῆς ἀρετῆς· ἡ δὲ παρ' ἄλλων μίμησις τῶν ἀρετῶν σου, καὶ τῆς συμπεριφορᾶς σου θέλει εἶσθαι τιμὴ καὶ ἰκανότης.

Οὐλε τε, καὶ μάλα χαῖρε, θεὸς δέ τις ὀλβια δοῖεν.
Τῆ 13 Ἀυγούστου 1877 ἐν Αθήναις.

I. II. ΠΥΡΡΑΣ.
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ
[Συνέχεια καὶ τέλος].

Τὴν δὲ διδασκαλίαν τῆς ὑδρογραφίας τῆς γῆς τελεῖ ὁ πατὴρ ἐν περιπάτῳ, παρακολουθῶν μετὰ τῶν παιδῶν τὸν ῥοῦν ῥυακὸς τινος. Ἀναπαύμενος δὲ μετ' αὐτῶν παρὰ τῇ πηγῇ αὐτοῦ, ἥτις οἰοῖται μυστηριώδης τι αὐτοῖς φαίνεται, διηγείται ὁ πατὴρ τὴν ἐκ τοῦ ὄμβρου καταγωγὴν τοῦ πηγαιῶν ὕδατος καὶ ἐκεῖνου ἐκ τῆς θαλάσσης, προκαλῶν τὴν παρατήρησιν αὐτῶν ἐπὶ τῆς φορᾶς τοῦ ῥυακὸς καὶ τῶν ἕνεκα τῆς ἐπιφα-

νείας τῆς γῆς αἰτίων τῆς τοιαύτης αὐτοῦ φορᾶς. Ὁδηγεῖ δὲ τοὺς παῖδας νὰ διακρίνωσι τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν ὄχθην, τὸ πλάτος, τὸ βάθος καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ, διεγείρων τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν, ἵνα παρατηρῶσι μετὰ προσοχῆς τὴν δίνην, τὸν καταβάκτον, τὴν βραδείαν ἢ ταχεῖαν ῥοὴν καὶ τὰς καμπὰς τῶν ὄχθων αὐτοῦ. Δὲν πρέπει δὲ νὰ θεωρηθῆ περιττὸν νὰ καταδειχθῆ ἡ χρησιμότης τοῦ ῥυακὸς, ὡς ἀρδευτοῦ τῶν λειμώνων καὶ ὡς κινήτρον τῶν μύλων καὶ ἐργοστασίων, ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀνάγκη ὁ παῖς ν' ἀποκτήσῃ πλήρη εἰκόνα τοῦ βίου τοῦ ὕδατος. Τὸ δὲ δευτέρον ἐπισκεπτόμενος ὁ παῖς αὐτὸν, σκόπιμον εἶναι νὰ ἰχνογραφῆσῃ ὅλον τὸν ῥυακα.

Κατὰ δὲ τὰς ἐκδρομὰς σκοπιμώτατον καὶ διδακτικώτατον εἶναι ὁ πατὴρ νὰ καταδεικνύῃ τοῖς παισὶ τὴν ἐπιβροχὴν τῆς τοπογραφικῆς θέσεως ἐπὶ τὸν βίον τῶν λαῶν. Δὲν πρέπει δὲ νὰ παραμεληθῆ διδασκαλία τῶν διαφορῶν ἐπαγγελματῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀρχομένης ταύτης ἐκ τῆς τῶν ἀπλουστᾶτων, ἥτις οὐ μικρὸν ἀρέσκει τοῖς παισίν. Ὅθεν ὁ πατὴρ διηγούμενος τὸν βίον τοῦ ποιμένου καὶ δεικνύων τὴν κομψὴν αὐτοῦ καλύβην, παρασκευάζει ἐν τῇ πνευματικῇ τῶν παιδῶν συνειδήσει παραστάσεις ἀναγκαίας διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν ποιμενικῶν λαῶν. Ἐν ἄλλῃ δὲ τινι εὐκαιρίᾳ πράττων τὸ αὐτὸ διὰ τὸν μεταλλουργόν, κεραμέα, γεωργόν κλ. διευκολύνει τοὺς παῖδας νὰ κατανοήσωσι τὴν σκοπιμότητα τῆς διαιρέσεως τῆς ἐργασίας· πρὸς δὲ καὶ τοὺς λόγους τῶν διαφορῶν βίων τῶν ἀνθρώπων ἀναλόγως τῆς χώρας, ἣν κατοικοῦσι, τινῶν μὲν τὸν ποιμενικὸν ἀσκούτων βίον, ἄλλων δὲ τὸν γεωργικὸν κλ. Καὶ κατὰ τὴν τῶν οἰκοδομῶν δὲ διασκόπησιν οἱ παῖδες ἀνακαλύπτουσι, ὅτι καὶ αὐταὶ ἐκ τῆς φύσεως τῆς χώρας ἐξαρτῶνται, διότι παρατηροῦσιν ὅτι ἐνταῦθα μὲν ἐκ πλίνθων ὀπτῶν εἰσὶν ἐκτισμέναι αἱ οἰκίαι, δι' ἑλλειψίν ὀρέων, ἐκεῖ δὲ ἐκ λίθων. Ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ὁ πατὴρ νὰ διεγείρῃ τὴν περιέργειαν τῶν παιδῶν, ἵνα ἐπινοήσωσι τὸν λόγον, ὅψ' οὐ ὀρμώμενοι οἱ χωρικοὶ τὸ χωρίον αὐτῶν ἐν τῇ κοιλάδι κατὰ μῆκος τοῦ ῥυακὸς καὶ οὐχὶ ἀλλαχοῦ ἐκτισαν, ὅτι ὁ ναὸς δὲν ἐκτίσθη τυχεῶς ἐπὶ τοῦ λόφου καὶ ὅτι ἡ ὁδὸς ἐκεῖνη δὲν στρέφει ἀλόγως διὰ ταύτης τῆς χαράδρας. Διαλεγόμενος δὲ τοῦ πατρὸς μετὰ τοῦ χωρικοῦ εἰς ἐπήκοον τῶν παιδῶν περὶ τῶν κοινωνικῶν τοῦ χωρίου σχέσεων, κατανοοῦσιν οἱ παῖδες τὰ περὶ κληρονομίας, ἀκινήτων κτημάτων, ἐκλογῆς τῶν τοπικῶν ἀρχῶν πολὺ καθαρώτερον ἢ ὅσον ἀργότερον ἐν τῷ σχολείῳ περὶ τούτων θέλουσι διδασθῆ. Τοιαῦται δὲ παραστάσεις καθιστῶσιν ἀργότερον τὴν κατάλληλιν τῆς ἱστορίας εὐχερεστέραν. Ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ Γεωγραφία μόνη ἄνευ τῆς ἱστορίας (ὡς τοῦτο, ὡς μὴ ὤφειλεν, ἐν τοῖς πλείστοις τῶν καθ' ἡμᾶς συμβαίνει σχολείοις) καθίσταται δυσμνημόνευτος καὶ ἀηδής, σκόπιμον εἶναι νὰ συνάπτηται ἐκάστη γεωγραφικὴ θέσις μετ' ἱστορικῆς ἢ φυτικῆς τινος γνώσεως. Ὅθεν, ἐὰν ἐν τῇ πόλει, ἐν ἣ κατοικοῦσιν οἱ παῖδες, ὑπάρχῃ θέσις τις,

ἐφ' ἣς ἱστορικὸν τι συμβάν διεδραματίσθη τῆς παλαιᾶς ἢ καὶ νέας ἡμῶν ἱστορίας, διδακτικώτατον εἶναι ὁ πατὴρ ἐπιτοπιῶς νὰ διηγῆται τοῖς παισὶ περὶ τούτου, ἀναφέρον καὶ τὸν χρόνον τοῦ συμβάντος. Οὕτω δὲ ἡ εἰκὼν τῆς θέσεως ταύτης ἐγγαράττεται εἰς τὴν μνήμην ἀσχαλέστερον ἢ ὅσον αἱ ποιητικώτεροι τῶν βιβλίων περιγραφῆι ἤθελον κατορθῶσαι.

Ἀφοῦ δὲ οἱ παῖδες περὶ τὸ δέκατον, ὡς ἐγγίστα, ἔτος τῆς ἡλικίας ἀποψίν τινα τῆς πατρίδος τῶν ἀποκλήσεωσιν, ὁ πατὴρ καθ' ἑκάστην παρέχει αὐτοῖς ἀφορμὴν χαρμονῆς, σχετίζων τὰ ἐγγώρια μετὰ τῶν ξένων καὶ συγκρίνων ταῦτα πρὸς ἐνεῖνα. Οὕτω δὲ εὐρύνεται ὁ κύκλος τῶν γεωγραφικῶν τῶν παιδῶν γνώσεων. Ἐπὶ τῶν δασωδῶν δηλονότι ὀρεινῶν κορυφῶν διηγείται ὁ πατὴρ, ὅτι ἀλλαχοῦ πολὺ ὑψηλότερα ὄρη ὑπάρχουσιν, ἅτινα πάντοτε εἶναι ὑπὸ χιόνος κεκαλυμμένα. Ἐν δὲ τῇ πεδιάδι εὐρισκόμενος μετὰ τῶν παιδῶν, ἀναφέρει περὶ τῶν χλοερῶν πεδιάδων καὶ στεππῶν παρὰ δὲ τῷ ῥυακί μετὰ τῶν μεγίστων ποταμῶν μετὰ τῶν νήσων, καταβάκτων αὐτῶν. Ἴνα δὲ οἱ παῖδες περὶ τῆς κλιματικῆς καταστάσεως ἄλλων χωρῶν παραστάσιν τινα ὑγιᾶ προσκτήσωσι, διηγείται αὐτοῖς ὁ πατὴρ κατὰ τὴν πτώσιν τῆς χιόνος περὶ τοῦ χειμῶνος τῶν ῥωσικῶν στεππῶν ἢ τῆς Σιβηρίας· κατὰ δὲ τὸ κατὰ Ἰανουάριον ψύχος, περὶ τοῦ παγετοῦ τῶ πολικῶν χωρῶν κατὰ δὲ τὴν ἐποχὴν τῶν κυνικῶν καυμάτων περὶ τοῦ καύσανος ἐν ταῖς τροπικαῖς χώραις· κατὰ δὲ τὴν ἐποχὴν τῶν ὄμβρων περὶ τῶν ὄμβρων τῶν τροπικῶν χωρῶν κατὰ δὲ τὰς φθινοπωρινὰς καταιγίδας, περὶ τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ τρικυμιῶν. Πρὸς διέγερσιν δὲ τῆς περιεργείας τῶν παιδῶν καὶ μεταφορᾶν τῆς φαντασίας αὐτῶν εἰς ξένας χώρας, ἀρκεῖ προῖόν τι τῆς φύσεως ἢ τῆς τέχνης τῶν χωρῶν ἐκείνων νὰ παρέχεται αὐτοῖς. Τέμων δηλονότι ὁ πατὴρ πορτοκαλλίον τι, ἵνα διανείμῃ αὐτὸ τοῖς παισίν αὐτοῦ πρὸς βρώσιν, περιγράφει τὰς πορτοκαλλέας (κιτράν ἢ χρυσάμηλος) ἐν Ἰταλίᾳ. Τοῖς δὲ γευομένοις παισὶ τὴν σταφίδα καὶ καφφέ, διηγείται ἡ φιλόστοργος μήτηρ περὶ τῶν ὠραίων ἐλληνικῶν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ἀκτῶν καὶ τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν. Τεμάχιον θεοῦ μὲν παρέχει ἀφορμὴν περὶ Αἴτνης, ἑλοφαντόδοντος δὲ ἡ ἵπτερον στρουθοκαμήλου περὶ Ἀφρικῆς.

Καὶ τῶν κατοικῶν δὲ τῶν μεμακρυσμένων χωρῶν αἱ κοινωνικαὶ σχέσεις καθίστανται ἐπαγωγικαὶ καὶ καταληπταὶ τοῖς παισὶ, ἐὰν ὁ πατὴρ ταύτας πρὸς ἐγχορίους σχετίζῃ. Ἐπὶ τῆς καλύβης τοῦ ποιμένου, ἢ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀθιγγάνου διηγείται ὁ πατὴρ τὸ βίον τῶν νομαδικῶν λαῶν.

Οὐδέποτε ποιητῆς ἢ ῥήτωρ δύναται νὰ ἔχῃ προθυμώτερον καὶ εὐγνωμονέστερον ἀκροατήριον ἢ ὁ πατὴρ, συνάπτων μετὰ τῆς χώρας, ἣν οἰκεῖ, περιγραφὴν τινα τῶν μεμακρυσμένων χωρῶν, ἔστω καὶ βραχεῖαν. Κομίζοντες δὲ οἱ παῖδες εἰς τὸ σχολεῖον τὰς πρώτας ταύτας ἀναγκασίας γνώσεις καὶ τὸ ἔργον τῶν διδα-

σφάλων διευκολύνουσι και τών περαιτέρω γνώσεων ευχερώς κάτοχοι αποβαίνουνσιν.

Τήν ανάγκην τοιαύτης συμπράξεως του οίκου πολ- λάκις και πολλαχώς ήσθάνθησαν τὰ καθ' ήμᾶς σχο- λεία, ἐφ' ἧ και πολλαί δίκαιαι μεμφιμοίραι κατά τῆς ἀκηδίας τών γονέων παρά τών διδασκόντων ἐξη- νέχθησαν. Ὅλιγοι ὁμῶς τών ήμετέρων λογίων ἐπρα- θυμοποιήθησαν γὰ παράσχωσι τοῖς γονεῦσι τὰ ἀναγκ- αῖα μέσα, ἵνα δύνωνται νὰ ἐπανορθώσι τὸ πλημμε- λές τῆς κατ' οἶκον διδασκαλίας.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΟΤΛΕΒΕΝ

Ἐν τών σημειωτοτέρων και μάλλον ἐνδιαφερόντων προσώπων του ῥωσικοῦ στρατοῦ, ὁ στρατηγός Τοτλέ- βεν, ἐγεννήθη ἐν Μιτταῦ, τῆς Κουρλανδίας, Μάρτ 1818. Ἀνήκων εἰς ἐμπορικὴν οἰκογένειαν προωρίζετο εἰς τὸ αὐτὸ στάδιον ὡς οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐκπαιδευθεὶς πρὸς τοῦτο. Ἀλλ' ὁ νεανίας ήσθάνετο ἐαυτὸν φερόμενον διὰ κλίσεως ἀκατασχέτου πρὸς τὴν τέχνην τών ὅπλων οἱ δὲ γονεῖς του δὲν ἀντέστησαν εἰς τὴν κλίσειν αὐτοῦ, τὰν

Ὁ πορθητής τῆς Πλέβνας ΤΟΤΛΕΒΕΝ

Ὅθεν ἀντὶ πάσης ἀγόνου μεμφιμοίρας ἐθεώρησα πρακτικώτερον νὰ παράσχω τῷ οἴκῳ τὸ παρὸν προ- παιδευτήριον ἢ παιδαγωγικὸν δοκίμιον περιέχον τὴν διδασκαλίαν τών μαθημάτων τῆς φυσικῆς ἱστορίας, γεωγραφίας, φυσικῆς κλ. ἔργον ἐξόχου γεφυρνοῦ παι- δαγωγοῦ, ευχόμενος, ἵνα ἔστροι ἐμοῦ κρείσσονες περὶ τὰ παιδαγωγικὰ συμπληρώσωσι τὴν ἔλλειψιν ταύτην μετὰ μείζονος ἐπιτυχίας.

E. A. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

την, οὕτω δὲ μετὰ τινος προκαταρκτικῆς σπουδᾶς ἐν Ῥίγῃ, ἐγένετο δεκτὸς και εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐκπαιδευ- τήριον τών μηχανικῶν τῆς Πετρούπολεως τῷ 1835. Εἰκοσαετῆς, φέρων δίπλωμα μηχανικοῦ και τὸν πρῶ- τον βαθμὸν ἀξιωματικοῦ, ἐπέμφθη εἰς τὸν στρατὸν τοῦ Καυκάσου, ἐνθα ὁ νεανίας διετέλεσε δεκαπέντε ἔτη και ἐφθασε μετὰ κόπου εἰς τὸν βαθμὸν λοχαγοῦ. Ἐ- κεί ὁμῶς ἐτελειοποιήθη εἰς τὰ στρατιωτικά, ἐξετιμήθη ὑπὸ τών προϊσταμένων του και ἐγένετο ὑπάσπιστῆς τοῦ εὐνοούντος αὐτὸν στρατηγοῦ Schilders, ὅστις τὸν

ἔλαβε ὡς ὑπάσπιστὴν ὅτε ἐκλήθη νὰ διευθύνῃ τὰ ἔργα τὰ πρὸς πολιορκίαν τῆς Σιλιστρίας τῷ 1853. Ἐν Σι- λιστρία, πληγωθέντος τοῦ Schilders, ἀντεκατέστησεν αὐτὸν ὁ Τοτλέβεν, ὅτε και ἀπέκτησε τὸν βαθμὸν ἀν-

παρέστη εἰς τὴν ἀλωπιν τών ὀχυρωμάτων τοῦ Μαλα- κόφ. Πρὸς ἀνταμοιβὴν τών ἐξόχων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἀπένευμε τὸν τίτλον τῆς κληρονομικῆς εὐγενείας εἰς τὸν στρατηγὸν Τοτλέβεν,

Ὁ ἥρωσ τῆς Πλέβνας ΟΣΜΑΝ ΠΑΣΣΑΣ

τισυνταγματάρχου, διακριθεὶς. Ἐν τῇ ὑπερασπίσει τῆς Σεβαστουπόλεως ἐκέρδησε τὸν βαθμὸν συνταγματάρ- χου. Πληγωθεὶς κατὰ τὸ τέλος τῆς πολιορκίας δὲν

και τὸν προσέλαβεν ὡς ὑπάσπιστὴν του με ἰδιαιτέραν ἐντολὴν νὰ ἐπιτηρῇ και ἐπιθεωρῇ τὰ τοῦ μηχανικοῦ ἔρ- γα. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, περιορισθεὶς εἰς μελέτας,

ὁ στρατηγὸς Τολέβεν ἐφαίνετο καταδεδεικασμένος νὰ ἀπολαύῃ ἐν εἰρήνῃ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐσχάτως ὅμως ἐφάνη πάλιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀπέναντι τῆς Πλέβνας, ἐντεταλμένος νὰ προσβάλῃ τὴν θέσιν ἣν ὁ Ὄσμαν πασσᾶς ἠδυνήθη ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον νὰ ὑπερασπίσῃ κατὰ τὸ σύστημα τὸ ἐγκαινισθὲν ἐν Σεβαστουπόλει. Οἱ ἀντίπαλοι ἦσαν ἀντάξιοι ἀλλήλων. Ἄλλ' ἐνῶ ὁ εἰς ἔβλεπε καθ' ἐκάστην τὰ μέσα αὐτοῦ αὐξοῦντα, ὁ ἕτερος, ἐγκαταλειφθεὶς εἰς ἑαυτὸν καὶ πάντων στερούμενος, ἠναγκάσθη ἐπὶ τέλους νὰ ὑποκύψῃ.

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΟΣΜΑΝ ΠΑΣΣΑ

Πολλοὶ ἐπιθυμοῦσιν ἴσως νὰ μάθωσι ποίος τις τὴν μορφήν καὶ τὸ ἀνάστημα ὁ Γαζὴ Ὄσμαν πασσᾶς. Διάφοροι χαρακτηρισμοὶ καὶ περιγραφαὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ἥρωος τῆς Πλέβνας ἐδημοσιεύθησαν ἐν εὐρωπαϊκαῖς ἐφημερίσιν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐν ταῖς περιγραφαῖς ταύταις οὐ μικρὸν διεδραμάτισε μέρος ἡ φαντασία τῶν γραφόντων, ὡς ἐγένετο καὶ ἐν τῷ ζητήματι τῆς καταγωγῆς. Ὁ Ὄσμαν πασσᾶς δὲν εἶναι λεπτός καὶ ἀβραῦς κράσεως, καθὼς ἔγραψαν ἐφημερίδες τινες, ὡς δὲν εἶναι καὶ Ἀμερικανὸς ἢ μετημπερισμένος ὁ Βαζαίν. Ἴδου ἡ πραγματικὴ αὐτοῦ εἰκὼν ἣν χαράσσει ἐν τῇ ἐφημερίδι «Τουρκία» ὁ κ. Βίκτωρ Λορὴ, Γερμανὸς ζωγράφος, ἐσχάτως μεταβάς ἐκ Πλέβνας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα ἔσχε, λέγει, τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσῃ καὶ σπουδάσῃ τὸν Ὄσμαν πασσᾶν, καὶ τῇ 9/27 76ρίου μάλιστα ὁ ὀθωμανὸς στρατάρχης, ὅστις οὐδέποτε ἐφωτογραφήθη, τῷ ἐχορήγησε τὴν χάριν ἐπὶ τινὰ λεπτὰ ἵνα σταθῇ καὶ χαράξῃ τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτοῦ ἐνῶ τὰ ῥωσικὰ ὀβούζια ἐξερρήγγυντο περὶ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ὄσμαν πασσᾶς φαίνεται ἡλικίας 45 ἐτῶν, εἶναι δὲ ἀναστήματος μετρίου καὶ κράσεως ἀθλητικῆς· εἶναι ἀνθρωπος παχύς καὶ τύπος μυώδους δυναμείας, αἱ γραμμαὶ αὐτοῦ εἰσὶ χαρακτηριστικαί, ὁ τράχηλος βραχὺς, οἱ ὦμοι εὐρεῖς, τὸ στῆθος ἐξέχον, τὰ δὲ ἄκρα ῥωμαλαῖα· τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του, χωρὶς νὰ ἦναι λεπτὰ εἶναι σύμμετρα, τὸ γένειον πλήρες καὶ ἤδη λευκανθίζον, τὸ ὄμμα κάλλιστον, μέγα, εὐρύανοικτον μετὰ μακρῶν βλεφαρίδων καὶ ἔχον τὴν κόρην μελαχρινὴν ὑπόπρασίνην μετ' ἀκτίνας διαυγοῦς, τοῦθ' ὅπερ δίδει αὐτῷ βλέμμα λεόντειον, ἀλλὰ καὶ φοβερότατον ἐν τῇ ὀργῇ. Ἡ στολὴ αὐτοῦ ἐν τῷ στρατοπέδῳ εἶναι ἀτημέλητος· φέρει ἐπιχιτώνιον βραχὺ μὲ πλατέα κράσπεδα, ἐσωκάρδιον μακρὸν κατὰ τὸ εἶδος Λουδοβίκου ΙΕ', καὶ περισκελίδα εἰσδύουσαν ἐντὸς τῶν ὑποδημάτων· ἐν τῷ στρατοπέδῳ οὐδέποτε εἶδον αὐτὸν φέροντα τὸ ξιφὸς του, ἀλλὰ φέρει πάντοτε ἀπὸ τοῦ τραχήλου τελαμῶνα φέροντα τὴν θήκην τῶν διόπτρων του· συνήθως τὸ φέσιον φέρει κεκλιμμένον πρὸς τὰ δεξιὰ εἰς τρόπον ὡστε αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του ἐκθρόσκουσι μετὰ τὸ μετώπου καὶ τῆς ῥινὸς αὐτοῦ πάντοτε δὲ φέρει εἰς τὸ οὖς μολυβδοκόνδυλον. Εἶναι

ἥμισυ ὀμιλητικὸς· σπανίως μειδιᾷ, ἐργάζεται δὲ διαρκῶς καὶ κοιμᾶται λίαν ἀτάκτως καὶ ὀλίγον· οὐδέποτε προσεύχεται, φαίνεται ὅμως εὐλαβῆς· οὐδεμίαν ξένην γλῶσσαν ὀμιλεῖ· ἐκτίθεται λίαν· ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ψυχρὸς, ἀλλ' εἶναι συμπαθητικὸς.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΗ'.—ΠΑΙΟΤΕΡΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΟΝΩΝ.

Πολυάριθμοι ὑπάρχουσι μῦς ἐν ὄλῳ τῷ σώματι ὅπως ποιῶσι πάσας τὰς κινήσεις αὐτοῦ. Ὁ βραχίων καὶ ἡ χεὶρ ἔχουσι περίπου ἀνά πενήτηκοντα. Ἐν ὀλοκλήρῳ τῷ σώματι εἰσὶ περὶ τοὺς τετρακοσίους πενήτηκοντα, ἕκαστος δὲ μῦς γίνεταί ἐκ πολυαριθμῶν ἰνῶν ἢ νημάτων, ἐκάστης ἰνὸς ἐχούσης ἴδιον ἔργον νὰ ἐπιτελέσῃ.

Πάντες οἱ μῦς οὗτοι ἔχουσι νεῦρα συνδεδότα αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐγκέφαλον καὶ ὁ νοῦς λέγει αὐτοῖς διὰ τῶν νεύρων τούτων τί νὰ πράξωσιν. Ἐκαστος μῦς ἔχει πλεῖστα μικρὰ ἄκρα νεύρων ἐσκορπισμένα πανταχοσε ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἐκ τοῦ νοῦς ἄγγελμα τὸ λέγον τῷ μύονι νὰ ἐνεργήσῃ δὲν διέρχεται ὀλοκλήρον τὸν μῦν ὡς ἐν πράγματι, ἢ ἐν ἄγγελμα ἀποστέλλεται εἰς ἐν πρόσωπον. Μεταβαίνει εἰς ἐκάστην αὐτοῦ ἵνα, λέγον εἰς τὴν ἵνα ἐκεῖνην τί νὰ πράξῃ. Ἐκάστη ἵς τοῦ μύονος ἔχει μικρὸν νευράδιον σωλήνα συνδεδότα αὐτὴν πρὸς τὸν ἐγκέφαλον διότι τὰ νεῦρα εἰσὶ δέσμαι σωλήνων, ἀκριβῶς ὅπως οἱ μύονες εἰσὶ δέσμαι ἰνῶν. Ἐκάστη ἵς δέχεται τὸ ἄγγελμα αὐτῆς ἐκ τοῦ νοῦς χωριστὸν ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων ἰνῶν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς σωλήνος, ὡστε ἐκάστη ἵς εἶναι εἰς ἐργάτης καθ' ἑαυτήν. Πόσον καλῶς οἱ ἐργάται οὗτοι συνεργοῦσι ὅταν πάντες λάθωσιν ἄγγελμα ἐκ τοῦ νοῦς διὰ τῶν τηλεγραφικῶν σωλήνων!

Συνήθως διάφοροι ἀναγκαιοῦσι μῦς πρὸς παραγωγὴν κινήσεως τινος, ἐνίοτε δὲ πολλοὶ μῦς συνεργοῦσιν, ἐπομένως ἄγγελα ἀποστέλλονται εἰς πληθὺν μεγάλῃν ἰνῶν εἰς τοὺς πολλοὺς τούτους μῦς. Ἡ ἀνύψωσις τῆς χειρὸς γίνεταί διὰ πολλῶν μυῶν. Ὁ νοῦς ἐπεμψεν ἄγγελμα εἰς πάσας τὰς ἵνας τῶν μυῶνων τούτων, καὶ πάντες οὗτοι ἐτέλεσαν τὸ μέρος τῶν ὑψοῦντες τὴν χεῖρα σας.

Θαυμαστοτέρα εἶναι ἡ κίνησις τῆς χειρὸς παιζούσης κλειδοκῦμβαλον. Ὁ νοῦς τοῦ παίζοντος πόσον ἐστὶν ἐνησυχολημένος νὰ πέμπῃ ἄγγελα, τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο, εἰς τὴν πληθὺν τῶν ἰνῶν τῶν κινουσῶν τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς δακτύλους! Καὶ ἐὰν ψάλλῃ συγχρόνως ἐνῶ παίζει, ὁ νοῦς αὐτοῦ ἀποστέλλει ἄγγελα καὶ εἰς τοὺς μῦς τοῦ στῆθους καὶ λάρυγγος καὶ τοῦ στόματος. Καὶ ὅπερ θαυμαστότερον καθ' ὅλον τὸν χρόνον τούτον καθ' ὃν ὁ νοῦς ἐξαποστέλλει τσαυτὰ μὴνύματα, δέχεται μὴνύματα ἐκ τῶν αἰσθήσεων. Ἀγγελα ἐξέρχονται ἐκ τῶν ἤχων τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ τῆς φωνῆς διὰ τῶν νεύρων τοῦ ὠτός εἰς τὸν νοῦν. Ἐπίσης ἐκ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων καθ' ὅσον

πλήττουσι τὰς κλεῖς. Ὅπόσον θαυμαστὸν ὅτι πάντα τὰ ἄγγελα ταῦτα πηγαίνουσι καὶ ἐρχονται τοσοῦτον ταχέως, καὶ ὁ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ νοῦς τὰ διευθετεῖ ἄνευ συγχύσεως.

Εἴπομεν ὅτι εἰσὶ μέρη τινὰ πλὴν τῶν ὀστέων κινούμενα διὰ τῶν μυῶν. Διάφορα μέρη τοῦ προσώπου κινοῦνται δι' αὐτῶν, ἐκ τούτου δὲ λαμβάνει τὰς διαφορὰς ἐκφράσεις. Οὕτως ὅταν εὐχαριστεῖται τις καὶ γελᾷ, οἱ μῦς ὠθοῦσι πρὸς τὰ ἄνω τὰς γωνίας τοῦ στόματος. Ἐὰν γελᾶσωμεν παραπολύ, τὰς ὠθοῦσι πρὸς τὰ ἄνω παραπολύ, ὡς ἐν τῷ σχήματι

τοῦ ἐνταῦθα παρατιθεμένου προσώπου. Ἴδετε πῶς τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ἐρριτιδωμένον ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς· τοῦτο δὲ διότι οἱ μῦς ὠθοῦσιν ἐν ταῖς γωνίαις τοῦ στόματος τοσοῦτον ὡστε νὰ ζέρωσι πρὸς τὰ ἄνω τὰς παρειάς.

Τί νομίζετε εἶναι ἡ διαφορὰ μετὰξὺ γέλωτος

καὶ μειδιάματος; Ἐν τῷ γελᾶν, αἱ γωνίαι τοῦ στόματος ὠθοῦνται πρὸς τὰ ἄνω ἰκανῶς, ἀλλ' ἐν τῷ μειδιάν ὠθοῦνται ὀλίγον. Πολλοὶ νομίζουσιν ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἔχουσι πολὺ μέρος ἐκ τὸν γέλωτα ἢ τὸ μειδιάμα, καὶ λέγουσι περὶ γελῶντος ὀφθαλμοῦ ἢ εὐάρεστου ὀφθαλμοῦ. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ὀρθόν. Οἱ μῦς, οἱ ὠθοῦντες ἄνω τὰς γωνίας τοῦ στόματος, ποιοῦσι τὸν ὀφθαλμὸν νὰ φαίνεται εὐάρεστος καὶ γελῶν. Διότι ὁ γέλωθ καὶ τὸ μειδιάμα δύνανται νὰ γίνωσι μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς κλειστούς. Πολλάκις βλέπομεν ὥραιον μειδιάμα ἐν τῷ προσώπῳ κοιμωμένου νηπίου, διότι εὐάρεστον ὄνειρον ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ παίζει τὰ νεῦρα τὰ ἐξικνούμενα εἰς τοὺς μειδιῶντας αὐτοῦ μῦς.

Εἰσὶ καὶ μῦς καταβιάζοντες τὰς γωνίας τοῦ στόματος, οὗτοι δὲ ποιοῦσι τὸ πρόσωπον νὰ φαίνεται πένθιμον. Ἐὰν δὲ οἱ μῦς οἱ συστέλλοντες τὰς ὀφρῦς ἐνεργήσωσι ταυτοχρόνως τὸ πρόσωπον εἶναι καὶ τειλημμένον καὶ ὀργίλον, ὡς ἐνταῦθα φαίνεται. Πα-

ρατηρήσατε ποῖα ἡ διαφορὰ μετὰξὺ τοῦ προσώπου τούτου καὶ τοῦ γελῶντος προσώπου τοῦ ἀνωτέρω παρατεθέντος. Ἡ διαφορὰ εἶναι ἀπλῶς ἐν ταῖς γωνίαις τοῦ προσώπου καὶ ἐν ταῖς ὀφρῦσιν. Ἐν τῷ προσώπῳ τούτῳ αἱ δύο συστολεῖς τῶν ὀφρῶν εἰσὶν εἰς κίνησιν, οὕτω δὲ καὶ οἱ καταβιάζοντες τὰς γωνίας τοῦ προσώπου. Τέσσαρες ἐπομένως μικροὶ μῦς, ποιοῦσι τὸ πρόσωπον τοῦτο λυπηρὸν καὶ ὀργίλον.

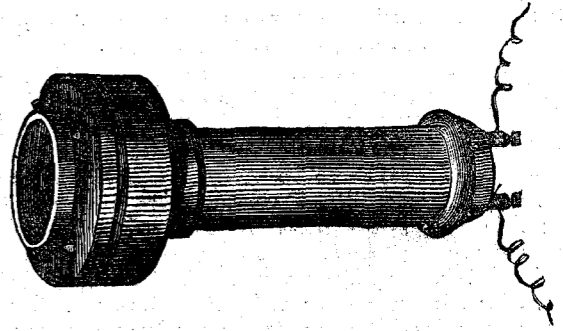
Ἄλλ' ἐν τῷ γελῶντι προσώπῳ οἱ συστολεῖς τῶν ὀφρῶν εἰσὶν ἤρεμοι, καὶ αἱ γωνίαι τοῦ στόματος ἀνορθοῦνται ἀντὶ νὰ καταβιάζωνται. Οἱ δύο μικροὶ μῦς οἱ ἀνορθοῦντες τὰς γωνίας τοῦ στόματος ποιοῦσι πάντα τὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐπιφανιόμενον γέλωτα.

Εἶναι μῦς τις καλούμενος σοβαρὸς μῦς ὅστις ὠθεῖ πρὸς τὰ ἄνω τὸ κάτω χεῖλος. Ὅταν οἱ συστολεῖς τῶν ὀφρῶν ἐνεργῶσι ταυτοχρόνως, τότε τὸ πρόσωπον γίνεται ἀσχημότερον συμβουλευόμεν δὲ τοὺς ἀναγνώστας νὰ μὴ ποιῶσι τοῦτο.

Τινὰ ζῶα ἔχουσι μῦς τινὰς ἐν τῷ προσώπῳ τοὺς ὁποίους ἡμεῖς δὲν ἔχομεν· ὠθοῦσι τὸ χεῖλος πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὰς γωνίας τοῦ στόματος οὕτως ὡστε νὰ δεικνύωσι τοὺς μακροὺς, σπαρακτικούς ὀδόντας. Τοῦτο βλέπετε ἐν ἐνεργείᾳ ἐν τῷ σκύλῳ, τὴν τίγριν κ. ὅταν ὀργίζωνται. Οὐδὲν ζῶον πλὴν τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐν τῷ προσώπῳ εἴτε τοὺς λυπηροὺς, εἴτε τοὺς γελῶντας μῦς. Ὁ κύων π. χ. μειδιᾷ διὰ τῆς κινήσεως τῆς οὐρᾶς του, διότι δὲν ἔχει μῦς ἐπὶ τοῦ προσώπου του τοιοῦτόν τι νὰ πράξωσι.

Πόσον θαυμαστὴ εἶναι ἡ ποικιλία τῆς ἐκφράσεως ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ προσώπῳ. Τοῦτο γίνεταί δι' ὀλίγων μυῶν, οἱ κυριώτεροι δὲ τούτων εἶναι οἱ φέροντες ἄνω καὶ κάτω τὰς γωνίας τοῦ στόματος, καὶ οἱ συστέλλοντες τὰς ὀφρῦς.

ΤΟ ΘΑΥΜΑΙΟΝ

Τὸ θαυμάσιον ὄργανον τὸ ὁποῖον περιγράφωμεν κατωτέρω, ἐλειτούργησε, πρὸ τινος χρόνου, ἐνώπιον τῆς βρετανικῆς ἐταιρίας, ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτῆς ἐν Πλυμούθ. Σύνκειται ἐκ δύο ἀκουστικῶν σαλπγγῶν ἀκριβῶς ὁμοίων, ὅπως χρησιμεύωσιν ἀλληλοδιαδόχως ὡς κομιστὰι τῆς φωνῆς. Αἱ δύο αὗται σαλπγγες εἰσὶ συνδεδεμέναι πρὸς ἀλλήλας διὰ τηλεγραφικοῦ σύρματος χρησιμεύοντος εἰς τὴν διαβίβασιν τῶν ἤλεκ-

τρικῶν ρευμάτων τῶν ἀναγκαιῶν πρὸς κίνησιν τοῦ τηλεφώνου. Ἀλλὰ πρὶν ἢ κατατεθῆ εἰς τὴν γῆν τὸ σύμμα περιβάλλεται εἰς ἐκάστην ἄκρον διὰ κιλίνδρου σιδηροῦ τεθειμένου ὑπὸ τὴν ἐπήρεια μαγνήτου διαρκούς, μεθ' οὗ διατελεῖ εἰς ἐπαφήν. Ἀμέσως ὑπεράνω ἐκάστου τῶν δύο τούτων κιλίνδρων, εὑρεται δονιζομένη λεπίς τεθειμένη εἰς τὰ βάθος τῆς ἀντιστοίχου σάλπιγγος, τοσοῦτον δὲ ἀπαλῆς, ὥστε κινεῖται διὰ τῆς ἀσθενεστέρως ἐξωτερικῆς ἐπήρειας.

Ἐάν ὑποτεθῆ ὅτι καλεῖ τις ὑψηλῆ τῆ φωνῆ ἐν τῇ πρώτῃ σάλπιγγι, τὰ ἡχηρὰ κύματα τὰ ὅποια κινεῖ δονοῦσι τὴν λεπίδα τὴν εἰς τὸ βάθος τῆς δευτέρας τεθειμένην, οὕτω δὲ ἀνακαινοῖ τῷ ἔχοντι τὸ οὖς ἐπὶ τῆς σάλπιγγος τὰς προφερομένας εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον λέξεις. Ἡ παρέμβασις δὲ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος δίδει εἰς τὴν πλῆξιν ταύτην τῆς λεπίδος ἔκτασιν, δύναμιν καὶ καθαρότητα τὰς ὁποίας οὐδέποτε οὐδὲ ἡ φυσικὴ ἡχὴ παράγει.

Τὸ τηλεφώνον δύναται παρομοίως νὰ διαβιβάσῃ μουσικὴν συναυλίαν παιζομένην εἰς τὸ στόμιον τῆς πρώτης σάλπιγγος, ἀλλὰ πρέπει τις νὰ θέσῃ τὸ οὖς εἰς τὸ στόμιον τῆς δευτέρας σάλπιγγος ὅπως ἀκούσῃ μόνον τὴν ἁρμονίαν οὐχὶ δὲ σαφῶς καὶ τὰ παιζόμενα μουσικὰ τεμάχια· ὑπερβαλικῶς ἐπομένως ἐρρήθη καταρχὰς ὅτι ὁλόκληρον ἄκροατήριον δύναται ν' ἀκούσῃ μουσικὰς συναυλίας μακρόθεν παιζομένας.

Ὁ εφευρετὴς τοῦ τηλεφώνου καλεῖται Βέλλ· εἶναι Ἴρλανδὸς ἐγκατεστημένος πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Ἀμερικῇ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Παροιμίαι ἐκ τοῦ Γαλμοῦθ. — Ὁ ὄνος παραπονεῖται διὰ τὸ ψῆχος ἔτι καὶ κατ' αὐτὸν τὸν μήνα Ἰουλίου. «Ἐν μόνον φῶς ἀρκεῖ καὶ δι' ἑκατὸν ἀνθρώπους ὡς καὶ δι' ἕνα. Δίδαξον τὴν γλῶσσάν σου νὰ λέγῃ ἀδὲν γνωρίζω.» Ὁ φίλος σου ἔχει ἕνα φίλον, καὶ ὁ φίλος τοῦ φίλου σου ἔχει ἕνα φίλον—ἔτω λοιπὸν προσεκτικὸς. Διαπραγματεύσεις ποιεῖ μετὰ τῶν εὐπύρων. Ἡ παρ' ἱατροῦ δωρεάν διδομένη συνταγὴ, εἶναι ἀναξία λόγου. Ἐάν λόγος εἰρημένος ἐγκαίρως ἀξίζει ἐν νόμισμα, ἢ ἔγκαιρος σιωπὴ ἀξίζει δύο. Ὁ οἶνος ἀνήκει τῷ κυρίῳ, ἀλλ' ὁ ὑπὲρ τῆς λαμβάνει τὰς εὐχαριστίας. Οἱ στρατιῶται μάχονται, καὶ οἱ βασιλεῖς εἰσὶν οἱ ἥρωες.

— Ἐὐρυκρεῖονες ἐν Ἀγγλίᾳ. Τὸ τέταρτον περὶ τοῦ τῆς Σκωτίας εἶναι ἰδιοκτητῆ πέντε ἀνθρώπων. Οὗτοι εἰσὶν οἱ δούκες τοῦ Ἄθωλ, Ἀργύλ, Βυκλέυ, Σαυδερλανδ καὶ τοῦ κόμητος Βρεδαλδαίν· ὁ κόμης οὗτος δύναται νὰ ἱππύσῃ ἐπὶ ἑκατὸν μιλίων διάστημα εἰς εὐθείαν γραμμὴν ἐπὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ γῆς χωρὶς νὰ ἴδῃ εἰς ἀπόστασιν οὐδὲ μίαν ξένην κατοικίαν. Ἐτερον τέταρτον τῆς Σκωτίας κατέχεται ὑπὸ εικοσιτεσσάρων προσώπων, 130 δὲ ἑκατομμύρια ἄκρα γῆς, ἥτοι 390 ἑκατομμύρια στρέμματα εἰσὶν ἰδιοκτησία 130, 000 προσώπων. Οἱ μεγάλοι δὲ γεοκτῆμονες ἀπορροφῶσιν ἐν Ἀγγλίᾳ τοὺς μικροὺς. Ὁ δούξ τοῦ Νορθούμπερλαν ἐξοδεύει 80,000 λίρας στερλ. κατ' ἔτος εἰς ἐπέκτασιν τῶν ἀκινήτων κτήσεων του. Ὁ δούξ τοῦ Βετφορντ ἔχει λειμῶνα περὶ δὲ τοῦτον τεῖχος δεκατεσσάρων μιλίων ἐκτάσεως. Ἐν τῷ λειμῶνι τούτῳ 30,000 πρόβατα ἠδύναντο καλῶς νὰ τοποθετηθῶσιν ἐν οἰκίαις καὶ ὁ δούξ νὰ ᾔῃαι πλουσιώτερος. Ἀλλ' ἡ γῆ μένει ἔρημος. Ἡ οἰκογένεια τῶν Ροθτοϊλδ ἔδα-

πάνης 2,000,000 λίρας εἰς ἀγοράν γῆς οὐδὲν παραγωγίσης. — Τὸ ἔτος 1877 ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς εἰσπράχθησαν 2,937,030 ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς διαφόρων ὀπωρῶν εἰς Εὐρώπην. Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ποσῷ δὲν ὑπολογίζονται αἱ εἰς Αὐστραλίαν, μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν καὶ δυτικὰς Ἰνδίας ἐξαγόμεναι.

— Τὸ θαυμάσιον μέγεθος καὶ αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων ἐν τῇ φύσει ἔργων δείκνυται ἐκ τῆς ποσότητος τοῦ μέλιτος τὸ ὅποιον δύναται νὰ συναχθῆ ἐκ τῶν ἀνθέων. Ἐβδομήκοντα τρεῖς ὀκάδες μέλιτος συνήχθησαν ἐκ μελισσῶν τηρουμένων ἐντός ἐκτάσεως δέκα μιλίων.

— Καθ' ὑπολογισμὸν γενόμενον ὑπὸ Ἀγγλων οἰκονομολόγων, τὰ ἔξοδα τῆς εἰς πόλεμον παρασκευῆς τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἀνέρχονται εἰς 90 ἑκατομ. ρουβλίων. Ἀπὸ τῆς διαβάσεως τοῦ Προῦθου, ἢ διατήρησις τοῦ στρατοῦ τούτου ἀπῆρτησε μηνιαίαν δαπάνην 50 ἑκατ. ρουβλίων. Ἐν ὅλῳ δὲ ἡ Ῥωσία ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε διὰ τὸν πόλεμον 54 ἑκατ. ἀγγλικῶν λιρῶν (2,400,000,090 φρ.).

— Ὁ ποῖός τις εἶμαι! — Ἄς ἐξετάσῃ ἕκαστος ἀπὸ ἡμᾶς ἑαυτὸν, σπουδαίως καὶ εἰλικρινῶς, καὶ ἄς εἴπῃ: Τί ἀρά γε πιστεύω; ὁποῖος ἀνθρώπος εἶμαι; ὅποιον θεῆμα ἤθελον παραστήσει ἐνώπιον τοῦ περικυκλουμένου με κόσμου, ἐάν ἐγνωρίζε τοὺς στοχασμοὺς μου καὶ τὰ ἀπόκρυφα τῆς καρδίας μου; ὁποῖος δὲ φαίνομαι τώρα ἐνώπιον τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ, ὅστις βλέπει καὶ διακρίνει πάντα ἀνθρώπον ἐν ὅλῳ αὐτοῦ τῇ γυμνότητι καὶ ἀδυναμίᾳ;

— Τὰ χρήσιμα εἰς τοὺς νέους. — Εἶπέ ποτὲ τις, καὶ ὀρθῶς, ὅτι ὁ καλῶς ἀνατετραμμένος νέος, πρέπει νὰ ἔχει τὰ ἐξῆς δέκα προτερήματα· 1 τὴν τιμιότητα· 2 τὴν νοσημοσύνην· 3 τὴν δραστηριότητα· 4 τὴν φιλοπονίαν· 5 τὴν εὐπειθειαν· 6 τὴν σταθερότητα· 7 τὴν ὑποχρέωσιν· 8 τὴν φιλοφροσύνην· 9 τὴν ἀγνότητα καὶ 10 τὴν ἀλθειαν.

Λύσις Λεξιγράφου.

Οἱ σημερινοὶ πλοῦσοι ἐντρέπονται ἂν, εἰς ἀνοήτους πολυτελείας ἢ περιττάς, δὲν ἐξοδεύωσι τὰ πλοῦτη ταν. Οἱ δὲ σημερινοὶ πτωχοὶ, τοὺς πλουσίους πιθηκίζοντες, ἐντρέπονται μὴ ἐξοδεύοντες πολλὰ ὡς ἐκεῖνοι.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Ἰάκωβος Ν. Καγκάδης. Πανάγος Ι. Κυριαζῆς, ΙΙ. Μ. Μαυροῖδης, Ι. Α. Κόλλας (Κέρκυρα), Διονύσιος Μπονσενιὸρ (Ζάκυνθος).

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Κάτι εἶμαι, μὴ μὲ ζῆτε
 Εἰς τὸ ὕδωρ, δὲν θά μ' εὔρης
 Μ' ὄλον ἔτι, ὅπου ζῆτε
 Πανταχοῦ θὲ νὰ μὲ εὔρης.
 Σ' τὴν Ἑλλάδ' πλὴν δὲν εἶμαι
 Οὔτε εἰς τὴν Ἰταλίαν
 Ἄν καὶ στὴν Εὐρώπην κείμαι
 Λεῖπω ἀπὸ τὴν Γαλλίαν
 Κι' ἀπὸ ἑλα τ' ἄλλα κράτη.
 Κι' εἰς αὐτὴν δὲ τὴν Τουρκίαν
 Δὲν μ' εὐρίσκεις ἢ στὴν Θράκην.
 Σύμφωνον δ' ἄν τι προσθέσης
 Ὅστις ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μου
 Εἰς τὸ μῖσος θά μὲ θέσης
 Φίλε μου, μὰ τὴν ψυχὴν μου,
 Εἰς τὸ μῖσος τοῦ στρατιώτου
 Καὶ τοῦ στρατηγοῦ. Παντὸς
 Ἀληθοῦς χρηστοῦ πατριώτου
 Ὅστις δὲν εἶναι ἔχθρος.

Α.Α.Μ.